

tjener Sagen bedst, enten at hæve Næringsfattens
 eller at beholde den. Sagen stiller sig da rigtig nok
 saaledes for mig, at Næringsfattens Ophævelse
 maa være meest tjenlig. Saalænge man har
 en bunden Næring, og saalænge det staaer i
 Communalbestyrelsens Magt at begrænse An-
 tallet af de Næringsdrivende i Kjøbstæderne,
 hvorved disse komme til at drive deres Næring
 med en Slags Forrettighed fremfor Andre,
 der kunne ville concurrere, forekommer det mig,
 at Retfærdighed og Billighed tale for, at der
 paalægges disse Begunstigede en Skat paa deres
 Næring. Men jo friere Næringsforholdene
 blive, desto mindre udbrægede troer jeg at Næ-
 ringsveiene ville blive, navnlig i de mindre
 Kjøbstæder. En Mand driver ofte flere for-
 skjellige Næringer; undertiden ville visse Vil-
 kaar, som Klarstiden og deslige, virke ind paa
 hans Næringsdrift, og alt dette gjør, at Næ-
 ringsveiene ikke blive saaledes udbrægede, som
 under de tidligere bestaaende Forhold. Følgen
 vil vistnok være, at det saaledes bliver vanske-
 ligt at træffe en Beskatning i og for sig paa
 Næringen. Det er derfor min Hensigt at ud-
 tale min Tilslutning til Lovforslagets Grund-
 tanke, og forsaavidt tæller jeg den ærede For-
 slagsstiller, fordi det er kommet frem. Hvad
 derimod Grundtankens Udførelse angaaer, saa
 har jeg endel at indvende imod den saavel i
 Henseende til dens Indhold, som til dens Form.
 For det Første forekommer det mig, at der
 gaaer en temmelig stor Uklarhed gjennem
 Loven, en Uklarhed som vistnok vanskeligt vil
 kunne ændres, uden at jeg dog dermed vil
 sige, at den ikke muligens kunde hæves ved
 Ændring. Der er bleven sagt, at det ikke
 var udtalt i Loven, hvorledes det Skatte-
 beløb, der tidligere faldt paa Næringen, frem-
 tidigen skulde indredes, og det er ganske
 sandt; imidlertid troer jeg dog, at det
 findes antydet i § 2, hvor der er Tale om at
 paaligne paa Indkomst, Næring, Embede, Be-
 stilling osv. Det maa formeentlig være en
 Anthyndning til, at det skulde være en Indkomst-
 skat, men jeg troer ikke, at det er rigtig klart
 udtalt. Der er imidlertid et Punkt, som fore-
 kommer mig at staae saa uklart, at det vil være
 højt vanskeligt at danne sig en Mening om,
 hvorledes en Skat efter denne Lov vil stille

sig. Der tales om, at en Mand skal kunne
 beskattes i forskjellige Communer, men saa kun
 med det Halve i hver; men det er vistnok et
 Princip, som ikke er let at gjennemføre i sine
 Consequenser. For det Første ved jeg ikke,
 om det er Meningen, at man ved Ansættelsen
 af Indkomstsatten skal tage Hensyn til Netto-
 beløbet af Indkomsten; men jeg vil gaae ud
 fra den Forudsætning, at det er Tilfældet, og
 er det Tilfældet, hvad jeg ikke kan Andet end
 troe, saa er det ikke retfærdigt at bestemme, at
 Skatten i enhver Commune, hvor en Person
 har Næring eller anden Indkomst, kun skal be-
 stemmes til det Halve; thi jeg troer, at den,
 som paa den Maade bliver beskattet i forskjel-
 lige Communer, vil blive for lavt beskattet.
 Med Hensyn til Lovforslagets Form, maa jeg
 ogsaa være enig i, at det lider af væsentlige
 Mangler. Saaledes finder jeg Affattelsesfor-
 men af § 2 at være noget uheldig, og der
 findes paa flere Steder Udtryk, som efter min
 Mening høiligen trænge til en Omfremstilling.
 Jeg skal kun i den Henseende eksempelviis frem-
 hæve § 2, hvor der staaer „paalignes Indkomst-
 skat paa den“. Dette synes mig at være en
 meget uheldig Form; der burde efter min Me-
 ning staae „lignes Indkomstskat paa den“. Jeg
 skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing
 længere ved at omtale flere saadanne efter min
 Mening uheldige Former; men jeg tør dog
 maaffæe endnu tillade mig at udtale den For-
 mening, at disse Mangler ere gjennemgaaende
 i hele Lovforslaget.

M. Jensen: Den høitærede Indenrigs-
 minister opfordrede den ærede Forslagsstiller til
 at tage sit Forslag tilbage, fordi det skulde lide
 af en Mængde forskjellige Feil, og de ærede
 Herrer, som have talt, foruden Forslagsstilleren,
 have Alle troet at finde saadanne Feil. Naar
 jeg imidlertid undtager de Bemærkninger, som
 den høitærede Minister gjorde angaaende For-
 slagets § 3, saaer jeg ikke i det, han anførte,
 Noget, der kunde begrunde hans Opfordring
 til den ærede Forslagsstiller om at tage For-
 slaget tilbage, og jeg skal derfor for mit Ved-
 kommende paa det Indstændigste opfordre den
 ærede Forslagsstiller til at fastholde det. Naar
 jeg undtager denne Bemærkning af den høit-